

Em Còn Nhớ Mùa Xuân

Ngô Thụy Miên

Em có bao giờ còn nhớ mùa xuân Nhớ tháng năm xưa của tuổi đại khờ
Nhớ tiếng dương cầm giọng hát trẻ thơ Có thấy bơ vơ ngày tháng đợi chờ
Nơi ấy bây giờ còn có mùa xuân Có dáng nghiêng nghiêng nụ cười thật
gần Có mắt nai vàng ngồi sáng tinh xanh
Em có bao giờ thấu cho lòng anh Trời Sài - gòn chiều hôm
nay còn nhiều mây bay Nhiều niềm đau thương bi hận tràn đầy Gượng nụ
cười giọt lệ trên môi Nhìn đất nước toi bời một thời em có hay
— Những thành phố em sẽ đi qua Đây Ba - Lê, đây Luân Đôn, đây
Vien - ne Nhưng có đâu bằng Sài - gòn hôm qua Nhưng có đâu bằng Sài - gòn mai
sau Em có mơ ngày hát câu hò hương Em nhé khi nào chợt nhớ mùa
xuân Nhớ lá thư xanh và chuyện tình hồng Nhớ nắng hanh vàng nhuộm áo Hà
Đông Anh ở nơi này vẫn luôn chờ mong